

196**ZÁKON**

ze dne 27. srpna 2014,

**kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty,
ve znění pozdějších předpisů**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I**Změna zákona o dani z přidané hodnoty**

Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 635/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 124/2005 Sb., zákona č. 215/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 319/2006 Sb., zákona č. 172/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 302/2008 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 489/2009 Sb., zákona č. 120/2010 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 47/2011 Sb., zákona č. 370/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 333/2012 Sb., zákona č. 500/2012 Sb., zákona č. 502/2012 Sb., zákona č. 241/2013 Sb. a zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., se mění takto:

1. Na konci poznámky pod čarou č. 1 se na samostatný řádek doplňuje věta „Směrnice Rady 2013/61/EU ze dne 17. prosince 2013, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a 2008/118/ES, pokud jde o francouzské nejvzdálenější regiony, a zejména Mayotte.“.

2. V § 3 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „tohoto zákona“ nahrazují slovy „daně z přidané hodnoty“.

3. V § 3 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) členským státem území členského státu Evropské unie s výjimkou jeho území, na které se nevztahuje Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie,“.

4. V § 3 odst. 1 písm. c) se slova „České republiky“ nahrazují slovem „tuzemská“.

5. V § 3 odst. 1 písm. e) se slova „území stanovené příslušným právním předpisem Evropské unie.¹⁾“ nahrazují slovy „souhrn území členských států.“.

6. V § 3 odstavce 2 zní:

„(2) Pro účely daně z přidané hodnoty se za území členského státu Evropské unie nepovažuje

- a) hora Athos,
- b) Kanárské ostrovy,
- c) francouzská území uvedená v čl. 349 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- d) Ålandy,
- e) Normanské ostrovy,
- f) ostrov Helgoland,
- g) území Büsingen,
- h) Ceuta,
- i) Melilla,
- j) Livigno,
- k) Campione d' Italia,
- l) italské vody jezera Lugano.“.

7. V § 3 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

8. V § 3 odst. 3 se slova „tohoto zákona“ nahrazují slovy „daně z přidané hodnoty“.

9. V § 4 odst. 1 písmeno i) zní:

„i) u fyzické osoby

- 1. bydlištěm adresa vedená v základním registru obyvatel nebo v jiné obdobné evidenci, anebo adresa, kterou fyzická osoba uvedla správci daně, pokud neexistuje důkaz, že tato adresa neodpovídá skutečnosti,
- 2. místem, kde se obvykle zdržuje, místo, kde fyzická osoba obvykle žije z důvodu osob-

ních nebo profesních vazeb; má-li tato osoba profesní vazby v jiné zemi, než ve které má své osobní vazby, je místo, kde se fyzická osoba obvykle zdržuje, určeno osobními vazbami,

3. místem pobytu bydliště, nebo místo, kde se obvykle zdržuje,“.

10. V § 6c odst. 2 se za slovo „poskytována“ vkládají slova „ , nebo plnění, na která se použije zvláštní režim jednoho správního místa“.

11. Za § 6i se vkládá nový § 6j, který zní:

„§ 6j

Osoba povinná k dani, která není plátcem, se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která bude poskytovat vybrané služby v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa, je identifikovanou osobou ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována.“.

12. V části první hlavě II se za nadpis dílu 2 vkládá označení nového oddílu 1, které včetně nadpisu zní:

„Oddíl 1

Stanovení místa plnění při dodání zboží“.

13. V části první hlavě II se za § 8 vkládá označení nového oddílu 2, které včetně nadpisu zní:

„Oddíl 2

Stanovení místa plnění při poskytnutí služby“.

14. Za § 9 se vkládá nový § 9a, který včetně nadpisu zní:

„§ 9a

Místo plnění při poskytnutí služby osobě povinné k dani, která má sídlo nebo provozovnu ve třetí zemi

Za místo plnění při poskytnutí služby osobě povinné k dani, která má sídlo nebo provozovnu ve třetí zemi a která je plátcem, s výjimkou poskytnutí služby osvobozeného od daně, se považuje tuzemsko, pokud

- a) je místo plnění stanoveno podle § 9 odst. 1 ve třetí zemi a
- b) ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází v tuzemsku.“.

15. V § 10d odst. 2 se slova „ , kde má tato osoba sídlo nebo místo pobytu“ nahrazují slovy „příjemce služby určené podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty^{7e)}“.

16. Na konci poznámky pod čarou č. 7e se doplňují slova „ , v platném znění“.

17. V § 10e se za slovo „služby“ vkládají slova „osobě nepovinné k dani“ a slova „osoby nepovinné k dani“ se nahrazují slovem „osoby“.

18. V nadpisu § 10h se slova „zahraniční osobě nepovinné k dani“ nahrazují slovy „osobě nepovinné k dani do třetí země“.

19. V § 10h odst. 1 úvodní část ustanovení zní: „Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo příjemce služby určené podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty^{7e)}, pokud je toto místo ve třetí zemi a jde o“.

20. V § 10h odst. 1 se písmena h) až j) zrušují. Dosavadní písmeno k) se označuje jako písmeno h).

21. V § 10h odst. 1 písm. h) se slovo „j)“ nahrazuje slovem „g)“.

22. V § 10h se odstavec 2 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

23. § 10i včetně nadpisu zní:

„§ 10i

Místo plnění při poskytnutí telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronicky poskytované služby osobě nepovinné k dani

(1) Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo příjemce služby určené podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty^{7e)}, pokud jde o

- a) telekomunikační službu,
- b) službu rozhlasového a televizního vysílání, nebo
- c) elektronicky poskytovanou službu.

(2) Pro účely daně z přidané hodnoty se rozumí

- a) telekomunikační službou služba spojená s přenosem, vysíláním nebo příjmem signálů, textových dokumentů, obrázků, zvuků nebo jakékoliv informace prostřednictvím kabelu, rádia, optických nebo elektromagnetických systémů, včetně příslušného přenosu nebo stanovení práva využívat kapacitu pro tento přenos, vysílání nebo příjem nebo přístup k informačním sítím,
- b) službou rozhlasového a televizního vysílání služba sestávající ze zvukového nebo audiovizuálního obsahu, jako jsou rozhlasové nebo televizní pořady pro simultánní poslech nebo sledování na základě programové skladby poskytované veřejnosti prostřednictvím komunikačních sítí poskytovatelem mediálních služeb pod jeho redakční odpovědností,
- c) elektronicky poskytovanou službou služba poskytovaná prostřednictvím veřejné datové sítě nebo elektronické sítě, s výjimkou pouze samotné komunikace prostřednictvím elektronické adresy, a to zejména
1. hostitelství internetových stránek,
 2. poskytnutí programového vybavení a jeho aktualizace,
 3. poskytnutí obrázků, textů nebo informací anebo zpřístupňování databází,
 4. poskytnutí hudby, filmů nebo her, poskytnutí politických, kulturních, uměleckých, sportovních, vědeckých nebo zábavních pořadů nebo událostí, s výjimkou programů, které jsou službou rozhlasového a televizního vysílání, nebo
 5. poskytnutí služby výuky na dálku.
24. § 10k se včetně nadpisu zrušuje.
25. V části první hlavě II se za § 10i vkládá označení nového oddílu 3, které včetně nadpisu zní:

„Oddíl 3

Stanovení místa plnění při pořízení zboží z jiného členského státu“.

26. V části první hlavě II se za § 11 vkládá označení nového oddílu 4, které včetně nadpisu zní:

„Oddíl 4

Stanovení místa plnění při dovozu zboží“.

27. V § 42 se doplňuje odstavec 9, který zní:

„(9) Při poskytnutí vybrané služby s místem plnění v tuzemsku, na které se použije zvláštní režim jednoho správního místa, se postupuje obdobně podle odstavců 1, 2, 4 a 5. Oprava základu daně a výše daně se provede v dodatečném daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém vznikla povinnost přiznat daň u původního zdanitelného plnění.“.

28. V § 43 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Osoba povinná k dani, která při poskytnutí vybrané služby s místem plnění v tuzemsku použije zvláštní režim jednoho správního místa, je oprávněna při opravě daně postupovat obdobně podle odstavců 1 až 4.“.

29. V § 82a odst. 1 písmeno b) zní:

„b) neuskutečnila dodání zboží ani poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou

1. plnění osvobozeného od daně podle § 51, 66, 68 nebo 69,
2. dodání zboží nebo poskytnutí služby, u kterých byla povinná přiznat daň osoba, které byla tato plnění poskytnuta,
3. plnění podle § 17, které uskutečnila jako prostřední osoba, nebo
4. poskytnutí služby, na které použila zvláštní režim jednoho správního místa.“.

30. V § 82a se doplňuje odstavec 13, který zní:

„(13) Osoba povinná k dani, která nemá v tuzemsku sídlo ani provozovnu, je plátcem a současně používá v jiném členském státě zvláštní režim jednoho správního místa, nemůže uplatnit nárok na vrácení daně na vstupu z plnění s místem plnění v tuzemsku vztahujících se k poskytování vybraných služeb, na které použije zvláštní režim jednoho správního místa; tato osoba může uplatnit u těchto plnění nárok na odpočet daně podle tohoto zákona.“.

31. V § 83 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Nárok na vrácení daně za zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku přijaté zahraniční osobou povinnou k dani, která nemá provozovnu na území Evropské unie, může uplatnit tato osoba, pokud v období, za které žádá o vrácení daně, v tuzemsku neuskutečňuje jiná než tato plnění:

- a) dovoz zboží,
- b) plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně,

- c) plnění podle § 69,
- d) plnění, u něhož jsou povinni přiznat daň plátce nebo identifikovaná osoba, pro které je plnění poskytnuto, nebo
- e) poskytnutí služby, na kterou se použije zvláštní režim jednoho správního místa.

(2) Na vrácení daně vztahující se k poskytnutí vybrané služby, na kterou byl použit zvláštní režim jednoho správního místa, se nepoužijí odstavce 3, 10 a 11.“.

32. V § 88 se doplňuje odstavec 15, který zní:

„(15) Ustanovení tohoto zákona upravující od 1. ledna 2015 registraci k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa a ustanovení, která s nimi souvisejí, se použijí od 1. října 2014.“.

33. § 88 se včetně nadpisu zrušuje.

34. V části první se za nadpis hlavy IV vkládá označení nového dílu 1, který včetně nadpisu zní:

„Díl 1

Obsah: Obecná ustanovení o správě daně“.

35. V § 93a odst. 2 se slova „s výjimkou osoby evidované podle § 88,“ zrušují.

36. Za § 97 se vkládá nový § 97a, který včetně nadpisu zní:

„§ 97a

Dobrovolná registrace identifikované osoby

Osoba povinná k dani může podat přihlášku k registraci, pokud

- a) má sídlo nebo provozovnu v tuzemsku,
- b) není plátcem a
- c) bude poskytovat vybrané služby v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa.“.

37. V § 104 odstavec 3 zní:

„(3) Správce daně podle odstavce 1 nebo 2 nepostupuje, pokud

- a) plátce, který měl nárok na odpočet daně v částech výši podle § 72 odst. 6 ve zdaňovacím období, do kterého skutečnosti rozhodné pro stanovení daně příslušely, uvedl skutečnosti rozhodné pro stanovení daně v daňovém přiznání za nesprávné zdaňovací období a zdaňovací ob-

dobí, do kterého příslušely, bylo v jiném kalendářním roce, nebo

- b) se jedná o poskytnutí vybrané služby v rámci použití zvláštního režimu jednoho správního místa s místem plnění v tuzemsku.“.

38. V § 107a odst. 1 úvodní části ustanovení se za slovo „pokud“ vkládají slova „není v tuzemsku registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa a“.

39. V § 108 odst. 1 písm. c) bodě 1 se slova „a § 10k“ zrušují.

40. V § 108 odst. 1 písmeno f) zní:

„f) uživatel, který poskytuje vybrané služby v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa,“.

41. V části první hlavě IV se za díl 1 vkládá nový díl 2, který včetně nadpisu zní:

„Díl 2

Zvláštní režim jednoho správního místa

Oddíl 1

Základní ustanovení

§ 110a

Úvodní ustanovení

(1) Zvláštním režimem jednoho správního místa je

- a) režim mimo Evropskou unii a
- b) režim Evropské unie.

(2) Zvláštní režim jednoho správního místa může v tuzemsku použít osoba povinná k dani, která poskytuje vybranou službu a splňuje v tuzemsku podmínky pro použití zvláštního režimu jednoho správního místa.

(3) V případě zvláštního režimu jednoho správního místa je místně příslušným Finanční úřad pro Jihomoravský kraj.

(4) Ustanovení o příslušnosti Specializovaného finančního úřadu se v případě zvláštního režimu jednoho správního místa nepoužijí.

§ 110b

Vymezení základních pojmů

(1) Pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa se rozumí

- a) daní peněžité plnění spravované v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa; rozpočet, jehož je daň příjmem, se považuje za veřejný rozpočet,
- b) vybranou službou služba poskytovaná osobě nepovinné k dani s místem plnění na území Evropské unie, a to
 - 1. telekomunikační služba,
 - 2. služba rozhlasového a televizního vysílání,
 - 3. elektronicky poskytovaná služba,
- c) státem spotřeby členský stát, ve kterém je místo plnění poskytované vybrané služby,
- d) státem identifikace členský stát, ve kterém se osoba povinná k dani registruje k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa,
- e) uživatelem osoba povinná k dani, která je v tuzemsku registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa; uživatel je daňovým subjektem.

(2) Pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa se za provozovnu považuje i ta organizační složka osoby povinné k dani, která může přijímat a využívat služby, které jsou poskytovány pro potřebu této provozovny, neboť je dostatečně stálá a má vhodné personální a technické zdroje.

Oddíl 2

Společná ustanovení o správě daně ve zvláštním režimu v tuzemsku

§ 110c

Zastupování

Plnou moc lze udělit pouze v rozsahu oprávnujícím k zastupování ve všech úkonech, řízeních nebo jiných postupech v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa.

§ 110d

Evidence pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa

(1) Osoba, která používá zvláštní režim jednoho správního místa, je povinna vést evidenci obsahující podrobné údaje vztahující se k poskytnutým vybraným službám podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí

opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty^{7e}).

(2) Údaje podle odstavce 1 se uchovávají po dobu 10 let od konce kalendářního roku, ve kterém bylo plnění poskytnuto.

(3) Údaje podle odstavce 1 musí být na žádost správce daně nebo správce daně příslušného státu spotřeby poskytnuty elektronicky.

§ 110e

Způsob placení daně

(1) Daň se platí správci daně v eurech.

(2) Daň se platí na příslušný účet správce daně vedený v eurech, a to bezhotovostním převodem.

(3) Osoba povinná k dani, která používá v tuzemsku zvláštní režim jednoho správního místa, je povinna uvést, na kterou daň je platba určena, a označit platbu referenčním číslem příslušného daňového přiznání.

§ 110f

Přeplatek

(1) Správce daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa vrátí vratitelný přeplatek bez žádosti do 30 kalendářních dnů od vzniku vratitelného přeplatku.

(2) Vratitelný přeplatek nižší než 4 EUR se nevrací.

Oddíl 3

Správa daně ve zvláštním režimu v tuzemsku jako státě identifikace

Pododdíl 1

Použití zvláštního režimu jednoho správního místa v tuzemsku

§ 110g

Podmínky použití režimu mimo Evropskou unii v tuzemsku

(1) Režim mimo Evropskou unii může v tuzemsku použít osoba povinná k dani, která

- a) nemá na území Evropské unie sídlo ani provozovnu,

- b) není ani nemá povinnost být registrována k dani z přidané hodnoty v žádném členském státě a
- c) nepoužívá v jiném členském státě zvláštní režim jednoho správního místa.

(2) Režim mimo Evropskou unii se v tuzemsku použije na všechny vybrané služby poskytnuté osobou, která používá tento režim.

§ 110h

Podmínky použití režimu Evropské unie v tuzemsku

(1) Režim Evropské unie může v tuzemsku použít osoba povinná k dani, která

- a) má v tuzemsku
 - 1. sídlo, nebo
 - 2. provozovnu, nemá-li na území Evropské unie sídlo,
- b) je plátcem nebo identifikovanou osobou a
- c) nepoužívá v jiném členském státě zvláštní režim jednoho správního místa.

(2) Režim Evropské unie se v tuzemsku použije na všechny vybrané služby poskytnuté osobou, která používá tento režim, s výjimkou vybraných služeb poskytnutých s místem plnění v členském státě, ve kterém má sídlo nebo provozovnu.

§ 110i

Omezení použití zvláštního režimu jednoho správního místa v tuzemsku

(1) Osoba povinná k dani nemůže v tuzemsku použít příslušný režim zvláštního režimu jednoho správního místa, ve kterém byla registrována, a to po dobu 2 kalendářních čtvrtletí ode dne, kdy jí byla zrušena registrace

- a) na žádost, nebo
- b) z moci úřední na základě oznámení, že přestala poskytovat vybrané služby.

(2) Osoba povinná k dani nemůže v tuzemsku použít zvláštní režim jednoho správního místa po dobu 8 kalendářních čtvrtletí bezprostředně následujících po kalendářním čtvrtletí, v němž došlo ke zrušení registrace z důvodu závažného porušení povinnosti vztahující se ke správě daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa.

(3) Osoba povinná k dani, která má v tuzemsku

provozovnu, nemůže v tuzemsku použít režim Evropské unie, a to po dobu 2 let od konce kalendářního roku, ve kterém začala používat tento režim v jiném členském státě; to neplatí v případě, že dojde k přemístění sídla do tuzemska nebo ke zrušení registrace z důvodu zrušení provozovny v jiném členském státě.

Pododdíl 2

Podání a doručování ve zvláštním režimu jednoho správního místa v tuzemsku

§ 110j

Podání

(1) Osoba povinná k dani je povinna činit podání v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa, která určí správce daně, prostřednictvím elektronického portálu. Jiná podání v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa lze činit prostřednictvím elektronického portálu, pokud tak určí správce daně.

(2) Přístup k elektronickému portálu je možný prostřednictvím

- a) datové zprávy podepsané uznávaným elektronickým podpisem,
- b) datové zprávy s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky, nebo
- c) přístupových údajů.

(3) Přihlášku k registraci lze podat datovou zprávou ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně

- a) podepsanou uznávaným elektronickým podpisem,
- b) s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky, nebo
- c) potvrzenou prostřednictvím registračních údajů.

(4) Správce daně přidělí přístupové údaje na základě přihlášky k registraci podané podle odstavce 3 písm. c).

(5) Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup

- a) podmínky a postup pro přihlášení se na elektronický portál,

- b) podání, která je osoba povinná k dani povinna činit prostřednictvím elektronického portálu, a podání, která lze činit prostřednictvím elektronického portálu,
- c) formát a strukturu, kterou musí mít datová zpráva podávaná prostřednictvím elektronického portálu,
- d) skutečnost, že je technicky vybaven k přijetí datové zprávy s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky.

(6) Osoba oprávněná k přístupu na elektronický portál je povinna zacházet s přístupovými údaji tak, aby nemohlo dojít k jejich zneužití.

(7) Podání vyhotovené v anglickém jazyce nemusí být předloženo současně v překladu do jazyka českého.

§ 110k

Doručování

(1) Správce daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa doručuje písemnost elektronicky, a to prostřednictvím

- a) datové schránky, nebo
- b) veřejné datové sítě na elektronickou adresu uvedenou v přihlášce k registraci, nemá-li adresát zpřístupněnu datovou schránku.

(2) Upomínky upozorňující na nesplnění povinností při správě daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa se doručují vždy prostřednictvím veřejné datové sítě na elektronickou adresu uvedenou v přihlášce k registraci.

(3) Písemnost, která se doručuje prostřednictvím veřejné datové sítě na elektronickou adresu, se považuje za doručenou okamžikem odeslání správcem daně prostřednictvím elektronického portálu.

Pododdíl 3

Registrace k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa v tuzemsku

§ 110l

Přihláška k registraci

(1) Hodlá-li osoba povinná k dani v tuzemsku používat zvláštní režim jednoho správního místa a splňuje-li v tuzemsku podmínky jeho použití, je

povinna podat přihlášku k registraci k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa v kalendářním čtvrtletí bezprostředně předcházejícím kalendářnímu čtvrtletí, od něhož hodlá zvláštní režim jednoho správního místa používat.

(2) Pokud osoba povinná k dani, která v tuzemsku splňuje podmínky použití příslušného režimu zvláštního režimu jednoho správního místa, poprvé poskytla vybranou službu, na kterou hodlá v tuzemsku použít tento režim, je povinna podat přihlášku k registraci do 10 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém tuto službu poskytla. V přihlášce k registraci tato osoba uvede den, kdy tuto službu poskytla.

(3) Přihláška k registraci se podává do 10 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém došlo ke splnění podmínek pro používání režimu Evropské unie v tuzemsku, pokud osoba hodlá používat režim Evropské unie v tuzemsku a přestane používat režim Evropské unie v jiném členském státě, protože přemístí sídlo nebo přestane mít v jiném členském státě provozovnu.

§ 110m

Oznamovací povinnost osoby používající zvláštní režim jednoho správního místa

(1) Dojde-li ke změně údajů, které je osoba povinná k dani povinna uvádět při registraci k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa, je povinna tuto změnu oznámit správci daně do 10 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém nastala.

(2) Neoznamuje se první poskytnutí vybrané služby, ke kterému dojde v kalendářním čtvrtletí následujícím po podání přihlášky k registraci.

(3) Přestane-li osoba povinná k dani poskytovat vybrané služby ve zvláštním režimu jednoho správního místa, je povinna tuto skutečnost oznámit správci daně do 10 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém přestala tyto služby poskytovat.

§ 110n

Rozhodnutí o registraci

(1) Splní-li osoba povinná k dani, která podala přihlášku k registraci k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa, podmínky použití zvláštního režimu jednoho správního místa, správce daně ji zaregistruje.

(2) Osoba povinná k dani je v tuzemsku registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa

- a) od prvního dne kalendářního čtvrtletí následujícího po podání přihlášky k registraci,
- b) ode dne poskytnutí vybrané služby, který uvedla v přihlášce k registraci nebo v oznámení o změně registračních údajů, nebo
- c) ode dne, ve kterém došlo ke splnění podmínek pro použití režimu Evropské unie v tuzemsku tím, že přemístila sídlo nebo přestala mít v jiném členském státě provozovnu, a tím přestala splňovat podmínky, na základě kterých používala režim Evropské unie v jiném členském státě.

(3) V rozhodnutí o registraci v případě režimu mimo Evropskou unii v tuzemsku správce daně přidělí namísto daňového identifikačního čísla daňové evidenční číslo.

(4) Na daňové evidenční číslo se přiměřeně použijí ustanovení o daňovém identifikačním čísle.

§ 110o

Zrušení registrace uživatele na žádost

Správce daně zruší registraci uživatele na základě oznámení o změně registračních údajů, ve kterém žádá o zrušení registrace, k poslednímu dni příslušného kalendářního čtvrtletí, pokud uživatel podal toto oznámení do 15 dnů před koncem tohoto kalendářního čtvrtletí.

§ 110p

Zrušení registrace uživatele z moci úřední

(1) Správce daně zruší registraci z moci úřední, pokud uživatel

- a) oznámí, že přestal poskytovat vybrané služby, nebo je neposkytne po dobu 8 po sobě následujících kalendářních čtvrtletí,
- b) nesplňuje podmínky použití zvláštního režimu jednoho správního místa v tuzemsku, na jejichž základě byl registrován, nebo
- c) závažným způsobem poruší své povinnosti vztahující se ke správě daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa v tuzemsku.

(2) Uživateli je registrace zrušena

- a) k poslednímu dni kalendářního čtvrtletí, v němž bylo rozhodnutí o zrušení registrace vydáno,
- b) ke dni, ve kterém přestal splňovat podmínky pro použití režimu Evropské unie v tuzemsku tím, že přemístil sídlo z tuzemska nebo přestal mít v tuzemsku provozovnu, nebo
- c) ke dni, ve kterém přestal splňovat podmínky pro použití režimu mimo Evropskou unii v tuzemsku tím, že začal mít na území Evropské unie sídlo nebo provozovnu.

Pododdíl 4

Daňové přiznání a placení daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa

§ 110q

Zdaňovací období

Pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa je zdaňovacím obdobím kalendářní čtvrtletí.

§ 110r

Daňové přiznání a dodatečné daňové přiznání

(1) Uživatel je povinen podat daňové přiznání do 20 dnů po skončení zdaňovacího období, a to i v případě, že za příslušné zdaňovací období neposkytl vybrané služby.

(2) Uživatel podává dodatečné daňové přiznání správci daně v tuzemsku do uplynutí lhůty pro jeho podání, která činí 3 roky. Tato lhůta počne běžet dnem, v němž uplynula lhůta pro podání daňového přiznání.

(3) Případně-li poslední den lhůty podle odstavce 1 nebo 2 na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty tento den.

(4) Daň se vyčíslí v eurech s přesností na dvě desetinná místa bez zaokrouhlování.

(5) Je-li tiskopisem daňového přiznání požadováno uvedení údajů v eurech, použije se pro přepočet směnný kurz Evropské centrální banky zveřejněný pro

- a) poslední den zdaňovacího období, nebo
- b) nejbližší následující den, pokud pro poslední den zdaňovacího období není kurz zveřejněn.

(6) Je-li tiskopisem dodatečného daňového přiznání požadováno uvedení údajů v eurech, použije

se pro přepočít směnný kurz použitý u původního plnění.

§ 110s

Předepsání a stanovení daně

Správce daně na základě podaného daňového přiznání nebo dodatečného daňového přiznání předepíše do evidence daní výši tvrzené daně nebo rozdílu a daň se nestanoví.

§ 110t

Oprava základu daně a výše daně

Uživatel provede opravu základu daně a výše daně v dodatečném daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém vznikla povinnost přiznat daň u původního plnění.

§ 110u

Postoupení daňového přiznání a platby

Správce daně postoupí správci daně státu spotřeby v odpovídajícím rozsahu

- a) údaje z podaného daňového přiznání nebo dodatečného daňového přiznání a
- b) poukázanou platbu maximálně do výše tvrzené daně.

§ 110v

Platba bez dostatečného označení

Pokud osoba povinná k dani neuvede, na kterou daň je platba určena, nebo neoznačí platbu referenčním číslem příslušného daňového přiznání, použijí se obdobně ustanovení daňového řádu o platbách vykonaných bez dostatečného označení daně. Neodpoví-li tato osoba ve lhůtě stanovené správcem daně, vrátí mu správce daně tuto platbu.

Oddíl 4

Správa daně ve zvláštním režimu v tuzemsku jako státě spotřeby

§ 110w

Základní ustanovení

(1) Osoba povinná k dani, která je registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa v jiném členském státě a poskytuje vybrané služby s místem plnění v tuzemsku, plní povinnosti za daně zdaňovací období vztahující se ke správě daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa prostřednictvím správce daně státu identifikace.

(2) Osoba povinná k dani je povinna plnit povinnosti uvedené v odstavci 1, s výjimkou podání

činěných prostřednictvím elektronického portálu, vůči správci daně v tuzemsku v roli státu spotřeby od okamžiku, kdy vůči ní tento správce daně učiní úkon za účelem stanovení, vybírání, zajištění nebo vymáhání daně, při němž této osobě oznámí vznik této povinnosti.

(3) Osoba uvedená v odstavci 1 je daňovým subjektem.

§ 110x

Doručování

(1) Správce daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa doručuje písemnost elektronicky, a to prostřednictvím veřejné datové sítě na elektronickou adresu uvedenou v přihlášce k registraci.

(2) Písemnost, která se doručuje prostřednictvím veřejné datové sítě na elektronickou adresu, se považuje za doručenou okamžikem odeslání správcem daně prostřednictvím elektronického portálu.

§ 110y

Poslední známá daň

(1) Poslední známou daní se pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa rozumí daň ve výši, ve které byla naposledy za příslušné zdaňovací období

- a) tvrzena osobou povinnou k dani, která je registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa v jiném členském státě, v daňovém přiznání nebo dodatečném daňovém přiznání, nebo
- b) správcem daně pravomocně doměřena z moci úřední.

(2) Poslední známou daň správce daně předepíše do evidence daní.

§ 110z

Samovyměření a samodoměření daně

(1) Daň tvrzená osobou povinnou k dani, která je registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa v jiném členském státě, v daňovém přiznání se považuje za vyměřenou dnem uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání, a to ve výši v něm tvrzené.

(2) V případě, že osoba povinná k dani, která je registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa v jiném členském státě, nepodá daňové přiznání v zákonem stanovené lhůtě, považuje se daň za tvrzenou ve výši 0 EUR.

(3) Daň tvrzená osobou povinnou k dani, která

je registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa v jiném členském státě, v dodatečném daňovém přiznání se považuje za doměřenou dnem podání dodatečného daňového přiznání, a to ve výši tvrzeného rozdílu oproti poslední známé dani; to neplatí, je-li dodatečné daňové přiznání podáno v průběhu doměřovacího řízení zahájeného z moci úřední.

(4) V dodatečném daňovém přiznání se neuvádí důvody pro jeho podání a den zjištění rozdílu oproti poslední známé dani.

§ 110za

Doměření daně z moci úřední

(1) Zjistí-li správce daně na základě postupu k odstranění pochybností nebo na základě daňové kontroly, že poslední známá daň není ve správné výši, doměří daň ve výši rozdílu poslední známé daně a částky nově zjištěné.

(2) K doměření podle odstavce 1 správce daně přistoupí rovněž v případě, kdy osoba povinná k dani, která je registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa v jiném členském státě, nevyhoví výzvě k podání dodatečného daňového přiznání.

(3) Výzva k podání dodatečného daňového přiznání nezahajuje doměřovací řízení z moci úřední; doměřovací řízení z moci úřední je zahájeno marným uplynutím lhůty stanovené v této výzvě.

(4) Podání dodatečného daňového přiznání v průběhu doměřovacího řízení zahájeného z moci úřední nezahajuje doměřovací řízení. Údaje uvedené v takto podaném přiznání se využijí při doměření daně z moci úřední.

§ 110zb

Vztah k prekluzivním lhůtám

(1) Dodatečné daňové přiznání není přípustné podat po uplynutí 9 let od počátku běhu lhůty pro stanovení daně.

(2) Lhůta pro placení daně se přerušuje doměření daně na základě dodatečného daňového přiznání.

§ 110zc

Pořadí úhrady daně

Platba se použije přednostně na úhradu daně za zdaňovací období, na které je určena.

§ 110zd

Placení daně státu spotřeby

Daň lze uhradit i přeplatkem na jiné dani.

§ 110ze

Příslušenství daně

(1) Úroky a penále se stanovují v eurech s přesností na 2 desetinná místa bez zaokrouhlování.

(2) Za nepodání daňového přiznání nevzniká daňovému subjektu povinnost uhradit pokutu za opožděné tvrzení daně.

(3) Úrok z prodlení se nepředepíše, nepřesáhne-li částku 8 EUR.

(4) Úrok z posečkané částky se nepředepíše, nepřesahuje-li 4 EUR.“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Pro daňové povinnosti u daně z přidané hodnoty za zdaňovací období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, se použije zákon č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Zahraniční osoba povinná k dani evidovaná ke dni předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákona podle § 88 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona uživatelem podle § 110b odst. 1 písm. e) zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. III

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2015, s výjimkou čl. I bodů 1 až 8 a bodu 32, které nabývají účinnosti dnem 1. října 2014.

v z. Jermanová v. r.

Zeman v. r.

Sobotka v. r.